

زنده در یادها

پیروز سیار

«آدمی به کنه مرگ تنها یک بار پی می‌برد،
اما به ژرفای زندگی بارها و بارها.»
امید، آندره مالرو، ترجمه رضا سیدحسینی

رضا سیدحسینی، مترجم نامدار و یکی از چهره‌های فرهنگی ایران در دوران معاصر، جمعه ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۸ از میان ما رفت. ترجمه‌های سیدحسینی چند نسل از علاقه‌مندان ادبیات اروپا را با آثار نویسندگان بزرگی همچون آلبر کامو، آندره مالرو، آندره ژید، ژان پل سارتر، مارگریت دوراس، اشتفن تسوایک، ناظم حکمت، کمال یاشار و... آشنا کرد. کتاب **مکتبهای ادبی** او که چند بار روزآمد و بارها تجدید چاپ شد، سبکهای ادبی دنیا را به شمار زیادی از خوانندگان فارسی‌زبان شناساند. افزون بر این، سرپرستی ترجمه و انتشار **فرهنگ آثار سبب گشت** که یکی از کتابهای مرجع زبان فارسی در شناخت آثار مهم نویسندگان برجسته جهان از او به یادگار ماند. سیدحسینی سالها سردبیر نشریه معتبر ادبی **سخن** بود و در این جایگاه منشا خدمات فرهنگی بسیار شد. گذشته از این فعالیتها و آثار متعددی که ثمرات تکاپوی طولانی او برای رسیدن به افقهای جدید فکری بود، منش شخصی رضا سیدحسینی از او چهره‌ای به‌یادماندنی در خاطر دوستان و همکارانش به جا می‌گذاشت. دوستی نگارنده این سطور با او از بیست سال قبل آغاز شد. چند سالی در یک موسسه انتشاراتی همکار بودیم و چند باری نیز همسفر. در یکی از سفرها که در نوروز ۱۳۷۰ برای شرکت در نمایشگاه کتاب ژنو به سوئیس رفته بودیم، دیداری با محمدعلی جمالزاده دست داد و چند ساعتی در منزل وی با او از گذشته و حال صحبت کردیم. ماجرای این ملاقات سالها از خاطرات شیرینی بود که سیدحسینی به مناسبتهای مختلف در جمع دوستان نقل می‌کرد و همیشه دلش می‌خواست آن را بنویسد. نمی‌دانم بالاخره این کار را انجام داد یا خیر. حال که او دیگر در میان ما نیست، جای دوست و همکار عزیزی چون او که از کوشاترین چهره‌های فرهنگی معاصر بود در میان ما خالی است و یاد مصاحبتهای او همواره خاطره‌انگیز است. یادش گرامی باد. □